

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-572/16

**INEOS Köln GmbH
versus
Bundesrepublik Deutschland**

(eelotsusetaotlus, mille esitas Verwaltungsgericht Berlin)

Eelotsusetaotlus – Keskfond – Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem
Euroopa Liidus – Direktiiv 2003/87/EÜ – Artikkel 10a – Otsus 2011/278/EL –
Üleminekueeskirjad lubatud heitkoguse ühikute tasuta ühtlustatud eraldamiseks –
Periood 2013–2020 – Eraldamise taotlus – Valeandmed – Parandus – Õigust lõpetav tähtaeg

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (esimene koda) 22. veebruari 2018. aasta otsus

Keskfond – Õhusaaste – Direktiiv 2003/87 – Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem – Üleminekueeskirjad saastekvootide tasuta eraldamiseks – Riigisisene õigusnorm, mis välistab igasuguse võimaluse pärast õigust lõpetava tähtaja möödumist eraldamise taotlust parandada või täiendada – Lubatavus – Tingimus

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/87, artikkel 10a; komisjoni otsus 2011/278, artikli 7 lõige 8 ja artikkel 8)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/29/EÜ), artiklit 10a ning komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsust 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad direktiivi 2003/87 artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu põhikohtuasjas käsitletav, mis näeb perioodiks 2013–2020 tasuta eraldatavate lubatud heitkoguse ühikute taotluse esitamisel ette õigust lõpetava tähtaja, mille möödudes jääb taotluse esitaja ilma igasugusest võimalusest oma taotlust parandada või täiendada, kuna see tähtaeg ei muuda niisuguse taotluse esitamist praktiliselt võimatuks või ülemäära raskeks.

Selles osas tuleb märkida, et otsuse 2011/278 artikli 7 lõikes 8 on täpsustatud, et andmete puudumisel nõuavad liikmesriigid käitajalt iga „andmete puudumise“ nõuetekohast põhjendamist ja „osaliselt kättesaadavate andmete“ asendamist konservatiivsete hinnangutega, kehtestamata siiski menetlust, mis võimaldaks esitatud andmeid parandada või täiendada. Samamoodi on selle otsuse artikliga 8 liikmesriikidel keelatud võtta vastu andmeid, mida ei ole tõendaja tunnistanud nõuetekohaseks, määramata aga nõuetele mittevastavate andmete parandamise tähtaega või menetlust.

Neil asjaoludel, kui liidu õigusega ei ole kehtestatud norme, mis reguleeriksid tasuta eraldatavate lubatud heitkoguse ühikute taotluse esitamisele ja läbivaatamisele kohaldatavat menetluskorda, määratakse see kord väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kindlaks iga liikmesriigi sisemise

õiguskorraga, lähtudes menetlusautonoomia põhimõttest, tingimusel et see kord ei oleks ebasoodsam korrast, mis reguleerib sarnaseid siseriiklikke olukordi (võrdväarsuse põhimõte) ning et see ei muudaks liidu õiguskorrast tulenevate õiguste teostamist praktikas võimatuks või ülemäära keeruliseks (tõhususe põhimõte) (vt selle kohta eelkõige 20. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus, Danqua, C-429/15, EU:C:2016:789, punkt 29).

Selles osas vastab tõele, et nagu Euroopa Kohus on juba rõhutanud, peavad liikmesriigid vastavalt otsuse 2011/278 artikli 7 lõikele 7 koostoimes nimetatud otsuse põhjendusega 15 tagama, et käitajatelt kogutud andmed, mida on lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamisel kasutatud, on täielikud, järjepidevad ning võimalikult täpsed (8. septembri 2016. aasta kohtuotsus, E.ON Kraftwerke, C-461/15, EU:C:2016:648, punktid 27 ja 37).

Siiski, nagu ilmneb muu hulgas otsuse 2001/278 artikli 7 lõigete 7 ja 8 sõnastusest, eeldab liikmesriikidele pandud täpsuse nõue käitajate koostööd ja selle alusel nõutakse neilt ka erinevate kohustuste täitmist – sealhulgas täpsemalt kohustus edastada täielikud, järjepidevad ja võimalikult täpsed andmed – ning teha kindlaks, et nad on hoolsad.

Neil asjaoludel, nagu ka kohtujurist oma ettepaneku punktides 93 ja 94 märkis, tuleb sedastada, et nimetatud täpsuse nõue kuulub käitajate ja liikmesriikide ühise vastutuse alla ning seetõttu ei saa vastupidi INEOSe väidetule järeldada, et need käitajad saavad otsuse 2011/278 alusel mingi õiguse tasuta lubatud heitkoguse ühikute arvutamiseks esitatud andmete täpsusele, mida nad võivad oma liikmesriigilt nõuda. Sellest järeldub, et selle otsuse tõhus kohaldamine ei saa riigi pädevaid asutusi kuidagi kohustada jätma kohaldamata igasuguse menetlusnormi, nagu põhikohtuasjas käsitletav õigust lõpetav tähtaeg, mis takistab käitajal selle tähtaja jooksul tema enda esitatud valeandmeid parandamast.

(vt punktid 41, 42, 57, 60, 62, 68 ja resolutsioon)